

דף כט.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעה סעיף ו
עין בסעיף הקודם

דף כט:

עין משפט א.

יו"ד סימן שעג סעיף ד

ה. ד. אלו הקרובים שמיטמא להם: אשתו הנשואה לו והיא כשרה^ז, אבל אם היא פסולה לו אינו מטמא לה, וכן היא לא אוננת עליו ורשאית גם לא ליטמא לו.

ה. ה. הכהן מטמא לאמו אפי' נתחללה^ק, וכן מטמא לבנו ולבתו חוץ מבנו ובתו משפחה או כותית.

כהן מטמא לאחיו ולאחותו מאביו אפי' הם פסולים^ר אא"כ הם בני שפחה או כותית, אבל לאחיו ולאחותו מאמו אינו מטמא. וכן אינו מטמא לאחותו הארוסה אפי' ארוסה לכהן, וכן אינו מטמא לאחותו האנוסה או המפותה, אבל מטמא לאחותו ארוסה שנתגרשה מן האירוסין לבוגרת ומוכת עץ, וכן מטמא לשומרת יבם^ש אפי' שכתב לה בכתובה שאם ימות בלא בנים תחזור כתובתה לבית אביה.

יו"ד סימן שעד סעיף ד

ה. ד. כל הקרובים שהכהן מטמא להם מתאבלים עליהם, והוסיפו עליהם אחיו מאמו, ואחותו מאמו בין בתולה בין נשואה ואחותו הנשואה מאביו אע"פ שאין הכהן מטמא להם מתאבלים עליהם.

ז. מברייתא יבמות צ' ע"ב, ובדף כ"ב ע"ב.

ק. בתורת כהנים דריש לה מקרא.

ר. ממשנה יבמות כ"ב ע"א.

ש. פי' שנפלה לפניו וכיון שיורש כתובתה, ואפי' בקטנה שאין לה נכסים דלא פלוג. עין בגאון אות י"א-י"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

אה"ע סימן נה סעיף ה

עין משפט ב. **אח"ע סימן נה סעיף ה**
עיין בסעיף הקודם

אה"ע סימן נז סעיף א

ב. היתה אלמנה או בוגרת או יתומה, והלכה היא בעצמה מבית אביה לבית בעלה, ואין עמה לא בעלה ולא שלוחיו ומתה בדרך, אין הבעל יורש אותה.

עין משפט ג. אה"ע סימן נה סעיף ו

המארס את האשה וכתב לה כתובה, ולא כנסה לחופה, עדיין ארוסה היא ואינה נשואה, שאין הכתובה עושה נשואין; ואם מת או גירשה, גובה עיקר כתובה מבני חורין, ואינה גובה תוספת כלל, הואיל ולא כנסה. אבל אם אירס אשה ולא כתב לה כתובה, ומת או גירשה והיא ארוסה, אין לה כלום, ואפילו העיקר, שלא תקנו לה עיקר כתובה עד שתנשא או עד שיכתוב. (וי"א דארוסה יש לה כתובה) (הרא"ש והר"ן והטור), (אבל נוהגין כסברא הראשונה).

ת. ממשנה וגמ' כתובות מ"ט ע"ב. אע"פ שלא נכנסה לחופה עדיין הואיל ונעשית ברשות בעלה ורק ליורשה ולא לשאר הדברים דאין מטמא לה ולא זוכה במציאתה ואין מיפר נדריה, כ"כ רש"י והר"ן. ולדעת התוס' מטמא לה ג"כ ומפר נדריה, ועיין בב"ש.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רלד פעיף ז

ז. י. שומרת יבם אין היבם מפר לה אפי' אין שם אלא יבם אחד^א, ואפי' עשה בה מאמר דהיינו שקידשה בכסף.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רלד פעיף ה

ה. ה. נישאת לחייבי לאוין או לחייבי עשה והפר לה בעלה, הרי זה מופר^ב.

ה. ו. מרגע שעשה בה קידושין עד שתכנס לחופה אין הבעל מפר לבדו אפי' אם הוא חייב במזונותיה^ג, וגם האב אינו מפר לבדו אלא שניהם ביחד מפרים בשותפות. ואפי' נדרים שהיו עליה קודם שנתארסה^ד.

ה. ז. אם הפר אחד בלי השני אינו מופר^ה, מיהו חלקו של השני שאינו מופר הוא קלוש והוקל איסורו, שאין בו מלקות^ו.

ה. ח. צריך שהאב והארוס ישמעו ביום אחד, אבל אם שמע אחד היום והפר לה, ושמע השני ביום אחר אינו יכול להפר^ז. ויש אומרים שכל אחד מפר ביום שומעו^ח.

א. ממשנה דף ע"ד ע"א וכו'.

ב. כיון דתפסו בה קידושין, וכתב הב"ח אף דיכול להפר לכתחילה שהרי תפסו בה קידושין, משום דמ"מ נשאת באיסור לא יפר לה לכתחילה. ש"ך ס"ק י'.

ג. באופן שנתבאר באהע"ז סי' נ"ה.

ד. מתוס' בדף ע"ב מהא דארוס מפר בקודמין. שם.

ה. בעיא שם בדף ס"ח ע"א ונפשטא שם בדף ס"ט ע"א וכב"ה.

ו. שם בגמ' ס"ח-ס"ט.

ז. טור מרמב"ם פ' י"ב ולמדו ממקראות, וכן משמע מגמ' ובו ביום מפר הארוס, מברייתא דף ע"א ע"א.

ח. טור מרמב"ן ולזה הסכים הרא"ש, וכתב הטור דהכי מסתבר.

הגה: נתארסה ואין לה אב, אין הארוס יכול להפרט.

ט. דאין הארוס מפר אלא בשותפות, ואפי' מת האב אחר שנתארסה הדין כן. ש"ך ס"ק י"ד.